

Nu kan jeg forstå, at ministeren ikke er bekymret, og jeg skal så spørge: Hvad skal der til, for at ministeren bliver bekymret? Hvornår vil alarmklokkerne ringe i ministerens ører?

Jeg skal også spørge, om beskæftigelsesministeren sammen med socialministeren laver en fælles overvågning af området, for det er så utrolig vigtigt som forudsætning for, at førtidspensionsreformen skal lykkes. Derfor er det noget, vi som Socialdemokrater er meget opmærksomme på, og vi er altså også noget mere bekymrede, end ministeren giver udtryk for i sit svar.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den 1. januar 2003 trådte den ny førtidspensionsreform i kraft. Et væsentligt element her er, at personer, der har en arbejdssevne, der muliggør en tilknytning til arbejdsmarkedet, også reelt får mulighed for at bruge ressourcerne gennem et arbejde. Målet må altid være beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked og kun, hvis det ikke er muligt, i støttet beskæftigelse f.eks. i form af et fleksjob.

Sigtet med reformen er således at styrke den aktivrettede indsats og sikre, at der er de fornødne fleksjob. Førtidspensionsreformen bygger bl.a. på den aftale om det rummelige arbejdsmarked og en førtidspensionsreform, som blev indgået i december 2000.

I forbindelse med aftalens indgåelse blev det samtidig aftalt, at gennemførelsen af aftalen skulle følges tæt. Der var ligeledes enighed om, at aftaleparterne har en forpligtelse til at finde en løsning, såfremt forudsætningerne for aftalen ikke holder. Endelig var der enighed om, at der skal udarbejdes en redegørelse til Folketinget i folketingsåret 2006 og 2007 om udviklingen på det rummelige arbejdsmarked og på førtidspensionsområdet.

Forligspartierne har således forpligtet sig til at følge aftalen op og reagere, hvis udviklingen ikke lever op til forudsætningerne. Der er derfor nedsat en projektorganisation med henblik på, at Beskæftigelsesministeriet og Socialministeriet i fællesskab kan følge udviklingen og løse de problemer, der eventuelt måtte opstå som et led i implementeringen af aftalen.

Et væsentligt punkt i denne opfølgning er naturligvis at følge statistikken for antallet af personer i fleksjob. Der er således allerede taget skridt til at sikre, at der kan sættes ind med de

fornødne initiativer, hvis udviklingen ikke går den rette vej.

Sandy Brinck (S):

Jeg tror, ministeren har fået det forkerte talepapir med, for det var slet ikke det, jeg spurgte om. Hvis jeg ville have haft en redegørelse for, hvordan pensionen var skruet sammen, så havde jeg spurgt om det. Det var ikke det, jeg spurgte om.

Jeg spurgte faktisk, om ministeren kunne løfte sløret for, hvornår ministeren så ville blive bekymret, når vi nu kan se, at stigningstakten for de her job, som er så utrolig vigtige for de folk, som får muligheden og skal have muligheden for at være på arbejdsmarkedet, også selv om de ikke kan køre i femte gear hundrede procent hele tiden, er faldende.

Hvornår bliver ministeren bekymret? Er det, når der er stagnation? Er det, når det ikke længe bare er et fald på 7 procentpoint siden 2000 og frem til nu, men et eller andet andet procentpointtal i fald af vækstrate? Det svarer ministeren slet ikke på. Vi kan da ikke vente til 2006 på en redegørelse.

Kl. 16.55

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt spørge beskæftigelsesministeren, om ikke han er enig i, at den vigtigste forudsætning for, at vi kan lykkes med at få dem, der står yderst på arbejdsmarkedet, ind på arbejdsmarkedet og få en fast tilknytning, hvad enten vi taler om skånejob, om vi taler om de grupper af ældre, som har svært ved at holde fast på arbejdsmarkedet, eller vi taler om folk med anden etnisk baggrund, så er det, at beskæftigelsen udvikler sig positivt, og at det næsten er umuligt at sikre, at de ambitioner, vi i fællesskab har, kan lykkes, hvis vi har et vigende arbejdsmarked med en stigende arbejdsløshed og en faldende beskæftigelse?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg skal da ikke skjule, at det er bekymrende, at arbejdsløsheden stiger, og jeg vil da heller ikke benægte, at der er den sammenhæng, som fru Sandy Brinck taler om og den, hr. Ole Stavad taler om, nemlig at det naturligvis er lettere i opgangsperioder at løse nogle af de her problemer.

Det, jeg bare har redegjort for, er, at på trods af, at der har været stigende ledighed igennem 2002, så er der altså sket en stigning i antallet af fleksjob. Og må jeg så godt sige, at det er min